

## **VOL. III DE ANIMA**

### **B**

#### **BALNEUM**

1 d. 10-0509 5

d. 10-0509 Ubi Averroes ait quod balneum in anima facit desiderium; \*

#### **BAPTIZATIS**

1 d. 12-0273 7

d. 12-0273 Alii tollunt libertatem arbitrii, specialiter in baptizatis, propter

#### **BEATA**

1 d. 14-0319 7

d. 14-0319 quae hic acquisivit, nam si sit beata, non manebunt in illa habitus

2 d. 14-0323 8

d. 14-0323 Disputare alias in particulari an in anima beata maneat \*

3 d. 14-1373 7

d. 14-1373 naturalem perfectionem habere et complete esse beata. Quod quidem

#### **BEATAE**

1 d. 14-0354 2

d. 14-0354 animae beatae vident et amant; et damnati cognoscunt perditionem suam

2 d. 14-0968 5

d. 14-0968 De facto vero animae beatae habent cognitionem singularium

#### **BEATAM**

1 d. 9-0747 1

d. 9-0747 beatam Mariam esse virginem, et tamen fides virtus est intellectus. \*

2 d. 14-1007 3

d. 14-1007 aiunt animam beatam cognoscere omnia praesentia quae hic fiunt. Et \*

### **BEATAS**

1 d. 14-0181 10

d. 14-0181 tantum dicendum est esse in caelo, id est, esse beatas. Certum est enim

### **BEATI**

1 d. 9-1890 8

d. 9-1890 nos aliquo modo cognoscimus, et Deus et beati utrumque cognoscunt

2 d. 12-0773 2

d. 12-0773 intellectu beati, nec est Deus melius in se quam in intellectu beati, et

3 d. 12-0773 12

d. 12-0773 intellectu beati, nec est Deus melius in se quam in intellectu beati, et

4 d. 14-0892 9

d. 14-0892 et cognoscere et penetrare omnes rationes illius. Et beati Deum \*

5 d. 14-1024 9

d. 14-1024 Addit Caietanus, dicto loco, quod post iudicium omnes beati

6 d. 14-1028 6

d. 14-1028 1 Certum est quod anima beati habet, ex natura sua loquendo,

7 d. 14-1030 6

d. 14-1030 2 Est verum quod anima beati habet omnem scientiam \*

## **BEATIFICA**

1 d. 14-1017 7

d. 14-1017 Gentes, cap 59, alias in visione beatifica esset mutatio continua, quia

## **BEATIFICAM**

1 d. 14-1015 10

d. 14-1015 quam D Thomas tribuit beatis, non fit per visionem beatificam, \*

## **BEATIS**

1 d. 14-0613 6

d. 14-0613 dicitur habere locum speciei in beatis.

2 d. 14-1015 5

d. 14-1015 quam D Thomas tribuit beatis, non fit per visionem beatificam, \*

## **BEATITUDINE**

1 d. 12-0484 5

d. 12-0484 Primum probatur, quia in beatitudine vel in bono in

2 d. 14-0480 6

d. 14-0480 puris naturalibus existenti, seu in beatitudine naturali. Et de facto

## **BEATITUDINEM**

1 d. 9-1796 3

d. 9-1796 quarum contemplatione beatitudinem nostram collocabat, ut 1

2 d. 12-0222 1

d. 12-0222 beatitudinem et Deum clare visum; ergo.

3 d. 12-0445 3

d. 12-0445 necessarium ad beatitudinem, saltem hic et nunc.

4 d. 12-0482 5

d. 12-0482 specificationem ad bonum et beatitudinem in communi, non tamen quoad \*

## **BEATITUDINIS**

1 d. 9-2905 6

d. 9-2905 quem statum in statu solo beatitudinis habet.

2 d. 10-0290 2

d. 10-0290 partem beatitudinis habendam. Beatitudo enim duo includit:

3 d. 12-0487 2

d. 12-0487 vel beatitudinis offertur in hac vita tamquam simpliciter necessarius et

4 d. 14-0970 4

d. 14-0970 vel ratione status beatitudinis ad plenum gaudium illarum animarum

## **BEATITUDO**

1 d. 9-2344 8

d. 9-2344 divinae visionis; unde in actu huius potentiae beatitudo nostra consistit.

2 d. 12-0440 4

d. 12-0440 necessariae, vel quia beatitudo non ponitur in eo quod debet poni, vel quia

3 d. 14-0702 6

d. 14-0702 providentia naturali, in qua eius beatitudo naturalis consisteret, alia

## **BEATORUM**

1 d. 14-1353 7

d. 14-1353 impediatur; quem statum habebunt animae resurgentium beatorum. Quod si

## **BEATUM**

1 d. 10-0250 7

d. 10-0250 Item, nemo potest appetere non esse beatum; ergo non potest

2 d. 10-0299 1

d. 10-0299 beatum, sed permittit, quia aliter non potest effugere ultimam

## **BEATUS**

1 d. 10-0295 1

d. 10-0295 beatus, nam qui tollit fundamentum, tollit aedificium.

2 d. 10-0300 7

d. 10-0300 miseriam, et velit nolit, numquam erit beatus.

3 d. 12-0834 1

d. 12-0834 beatus et voluntas reddit hominem bonum dispositive in via, quia est

4 d. 14-1011 12

d. 14-1011 supernaturalia et libera Dei et angelorum et hominum; et non quilibet beatus

5 d. 14-1018 2

d. 14-1018 videt beatus nunc res praesentes quae, antequam fierent, non \*

6 d. 14-1019 8

d. 14-1019 cognoscebat. Et si aliquos effectus contingentes videt beatus in Verbo, illos

7 d. 14-1020 8

d. 14-1020 videt antequam fiant. Quando vero dicitur quod beatus cognoscit

### **BELLA**

1 d. 11-0071 8

d. 11-0071 bona iam concupita, iuxta illud Iac: "Unde bella et lites inter vos, [...]"

### **BENE**

1 d. 8-0131 2

d. 8-0131 Respondet bene Philoponus quod phantasia in \*

2 d. 9-2955 4

d. 9-2955 voluntatis. Sed minus bene, nam ut ex ipso nomine constat, conscientia

3 d. 12-0310 11

d. 12-0310 Augustinus, nec meremur nec demeremur. Gen 4 dicitur: "Nonne si bene

4 d. 12-0688 8

d. 12-0688 voluntatis, et in tantum voluntas male vel bene procedit, in quantum

5 d. 14-0596 3

d. 14-0596 Item, non bene dicitur quod talis species fiat ab intellectu

6 d. 14-0913 2

d. 14-0913 republica bene ordinata. Loquuntur vero modo angelico. Qui vero ille

7 d. 14-0940 8

d. 14-0940 determinandi species, quos D Thomas ponit, nec bene intelliguntur nec \*

8 d. 14-1070 3

d. 14-1070 qualitates intentionales bene potest, quia sunt sui ordinis et illas aliquo

9 d. 14-1370 3

d. 14-1370 male vel bene operantur. Et consequenter dicendum esset ad \*

10 d. 14-1384 9

d. 14-1384 natura gratia destituatur, sine vita invenietur, id est, bene instituta,

### **BENEFACERET**

1 d. 11-0653 4

d. 11-0653 peccaret simul et benefaceret circa idem obiectum, ut si voluntas renueret

### **BENEFACTOR**

1 d. 11-0499 4

d. 11-0499 quis proponitur ut benefactor, tollitur ratio ardui, et sic destruitur

### **BENEFACTOREM**

1 d. 11-0497 7

d. 11-0497 obiecto bono, maxime desiderium appetitus remunerandi benefactorem, et

### **BENEFICIIS**

1 d. 10-0214 8

d. 10-0214 bonum, unicuique autem proprium". Seneca, 4 De beneficiis, cap 17, ait

### **BENEFICIO**

1 d. 9-1784 9

d. 9-1784 quia admodum pauca illius modo sensibus patent, quorum beneficio,

### **BENEFICIORUM**

1 d. 9-2758 3

d. 9-2758 Dei et beneficiorum eius. Et quando volumus consideramus ea quae

## BONA

1 d. 10-0088 2

d. 10-0088 propria bona quam quaerant et exequantur illa media quibus illa bona

2 d. 10-0088 11

d. 10-0088 propria bona quam quaerant et exequantur illa media quibus illa bona

3 d. 10-0090 8

d. 10-0090 ergo est necessaria potentia ad appetendum illa bona quae debent \*

4 d. 10-0163 3

d. 10-0163 Quantum ad bona autem nostra, solet illi tribui desiderium, sed \*

5 d. 10-0175 9

d. 10-0175 exercitium et meritum. Est etiam utilis ut prospiciat bona corporis

6 d. 11-0019 5

d. 11-0019 animalis: primum est prosequi bona appetendo illa; et quia haec bona

7 d. 11-0019 11

d. 11-0019 animalis: primum est prosequi bona appetendo illa; et quia haec bona

8 d. 11-0071 1

d. 11-0071 bona iam concupita, iuxta illud Iac: "Unde bella et lites inter vos, [...]"

9 d. 11-0134 6

d. 11-0134 Alii ergo dicunt quod inter bona quaedam sunt delectabilia \*

10 d. 11-0135 6

d. 11-0135 secundum sensum, alia vero censentur bona, non quia delectant, sed

11 d. 11-0136 8

d. 11-0136 quia conducunt ad victoriam consequendam. Et huiusmodi bona

12 d. 11-0152 8

d. 11-0152 communi, quia irascibilis non fertur in omnia bona ardua, ut ex se

13 d. 11-0158 4

d. 11-0158 irascibilis potest appetere bona delectabilia, quae ardua sunt, multo

14 d. 11-0159 4

d. 11-0159 facilius poterit appetere bona, quae non sunt ardua; et sic unica erit

15 d. 11-0297 3

d. 11-0297 quibus prosequuntur bona et fugiunt mala, non quod potentia

16 d. 11-0675 3

d. 11-0675 impossibile, nam bona supernaturalia ut sic excedunt cognitionem

17 d. 11-0690 7

d. 11-0690 sub ratione aliqua sensibili, tamquam propria bona ipsius appetentis.

18 d. 12-0456 13

d. 12-0456 mali et de unaquaque re iudicat qua ratione et modo eligibilis et bona

19 d. 14-1464 1

d. 14-1464 bona futura tanti aestimantur; et ideo non est eadem ratio animae \*

## **BONAE**

1 d. 9-2957 2

d. 9-2957 est bonae vel malae conscientiae. Solet aliquando sumi conscientia pro

2 d. 12-0437 8

d. 12-0437 exegerit. Et ideo res illae, quae apparent bonae, non amantur

3 d. 14-0385 1

d. 14-0385 bonae conscientiae. Et ideo subdit: “Quia Deo placent opera tua.” Ita

### **BONAM**

1 d. 9-1716 4

d. 9-1716 Cognoscimus etiam esse bonam, infinitam, sapientem, etc, et

2 d. 11-0229 9

d. 11-0229 “passio”, prout commune nomen est, et indifferenter in bonam et

3 d. 11-0265 9

d. 11-0265 pondus quoddam et affectio ad rem cognitam ut bonam et \*

### **BONAS**

1 d. 9-2949 9

d. 9-2949 operationum, in quo iudicamus illas esse malas vel bonas. Si iudicamus esse

### **BONI**

1 d. 8-0145 10

d. 8-0145 numquam movet appetitum, nisi illi misceatur opinio mali vel boni ut \*

2 d. 10-0197 9

d. 10-0197 vero in non esse nulla potest esse ratio boni, quia bonum supponit

3 d. 10-0200 5

d. 10-0200 impossibili non est ratio boni; ergo.

4 d. 10-0210 7

d. 10-0210 appetitus est bonum, vel aliqua ratio boni.

5 d. 10-0213 4

d. 10-0213 malum sub ratione boni; et lib 8, cap 2, ait “amabile quidem \*

6 d. 10-0235 10

d. 10-0235 potest esse ad malum, sed ad bonum sub ratione boni. De voluntate

7 d. 10-0238 2

d. 10-0238 rationem boni ad particulare, in quo apparet ratio boni, cum vere non sit;

8 d. 10-0238 9

d. 10-0238 rationem boni ad particulare, in quo apparet ratio boni, cum vere non sit;

9 d. 10-0239 6

d. 10-0239 semper ergo procedit sub ratione boni. Unde ortum est illud:

10 d. 10-0242 2

d. 10-0242 rationem boni quaerimus, immo et in damnatis invenimus quod mala

11 d. 10-0264 1

d. 10-0264 boni hoc enim proprium est voluntatis, ut infra dicetur,

12 d. 10-0266 3

d. 10-0266 formali rationem boni communem seu particularem. Et hoc tendunt \*

13 d. 10-0270 11

d. 10-0270 malum alteri, nisi in obiecto et actu reperiatur aliqua ratio boni, ut Deus

14 d. 10-0277 5

d. 10-0277 ibi invenit aliquam rationem boni.

15 d. 10-0283 5

d. 10-0283 sed sub aliqua ratione boni, scilicet inquantum velle illud auget

16 d. 10-0289 6

d. 10-0289 appetunt non esse sub ratione boni, scilicet tamquam conducens ad \*

17 d. 10-0307 8

d. 10-0307 possibilia possunt appeti, quia apprehenduntur sub ratione boni, tamen

18 d. 10-0310 2

d. 10-0310 conditio boni.

19 d. 10-0323 2

d. 10-0323 rationem boni proprii, vel certe quia ille, cui tale bonum appeto, aliquo

20 d. 10-0337 5

d. 10-0337 est, quia licet ratio boni non respiciat hunc vel illum, tamen ratio boni

21 d. 10-0337 13

d. 10-0337 est, quia licet ratio boni non respiciat hunc vel illum, tamen ratio boni

22 d. 11-0079 3

d. 11-0079 contra impediendum boni concupiti executionem; ergo appetit tollere

23 d. 11-0081 2

d. 11-0081 eiusdem boni; ergo eadem est potentia appetens bonum et appetens tollere

24 d. 11-0125 9

d. 11-0125 appetitus est duplex: alius qui fertur in rationem boni sensatam, alius est

25 d. 11-0126 5

d. 11-0126 qui fertur in rationem boni alterius non sensatam. Quod insinuat \*

26 d. 11-0128 7

d. 11-0128 Sed hoc mihi displicet, nam ratio boni et convenientis numquam

27 d. 11-0138 6

d. 11-0138 Sed interrogo: Quaenam sit ratio boni sub qua irascibilis

28 d. 11-0139 9

d. 11-0139 fertur in obiectum suum? Non enim est ratio boni in communi, quia

29 d. 11-0141 2

d. 11-0141 ratio boni sumitur ex conformitate ad rationem rei. Et ideo tantum \*

30 d. 11-0143 3

d. 11-0143 esse ratio boni utilis, nam haec ratio consistit in ordine medii ad finem,

31 d. 11-0145 6

d. 11-0145 patet. Ergo vel est ratio boni delectabilis sensui et sic obiectum \*

32 d. 11-0147 3

d. 11-0147 superior ratio boni ab his distincta, quam assignare difficile erit, vel

33 d. 11-0153 7

d. 11-0153 constat; contrahit ergo aliquam determinatam rationem boni; ergo

34 d. 11-0154 9

d. 11-0154 contrahit bonum delectabile, nam haec ratio est ratio boni maxime

35 d. 11-0166 9

d. 11-0166 potest apprehendi a sensu exteriori sub aliqua ratione boni, potest \*

36 d. 11-0169 6

d. 11-0169 apprehensibilis. An sit tantum ratio boni delectabilis an etiam ratio

37 d. 11-0170 1

d. 11-0170 boni utilis, ut Caietanus supra credit, an vero possit esse alia ratio

38 d. 11-0171 1

d. 11-0171 boni convenientis naturae ab his distincta.

39 d. 11-0173 4

d. 11-0173 oportet singulas rationes boni et earum sufficientiam ad unguem exponere,

40 d. 11-0250 7

d. 11-0250 praeteritum ut sic non habet rationem boni vel mali, nisi forte absolute vel \*

41 d. 11-0477 2

d. 11-0477 defensionem boni concupiti, quia tamen in tali bono praeter bonitatem est

42 d. 11-0482 8

d. 11-0482 Si autem contingat appetitum separari a difficultate boni et

43 d. 11-0488 8

d. 11-0488 Qui quattuor actus diversificantur ex varia apprehensione boni

44 d. 11-0506 7

d. 11-0506 malo illato nulla illi repraesentatur ratio boni. Quod si forte ex

45 d. 11-0508 2

d. 11-0508 rationem boni, inventam in ipsa passione mali, iam talis actus, cum sit

46 d. 11-0517 5

d. 11-0517 obiecti, ut amor est boni, odium mali. In irascibili contrarietas est per

47 d. 11-0594 2

d. 11-0594 rationem boni vel mali. Et haec persuasio intellectus facit cogitativam

48 d. 11-0694 7

d. 11-0694 tunc etiam imaginatio format conceptionem cuiusdam boni \*

49 d. 12-0024 7

d. 12-0024 debet esse res aliqua sub ratione boni; sed voluntas est potentia \*

50 d. 12-0025 8

d. 12-0025 appetitiva; ergo eius obiectum est aliqua ratio boni; et non ratio aliqua \*

51 d. 12-0026 2

d. 12-0026 particularis boni, quia nullum est bonum ad quod voluntas ferri non possit,

52 d. 12-0027 9

d. 12-0027 ut patet discurrendo; ergo debet esse ratio communis boni ut sic.

53 d. 12-0060 6

d. 12-0060 bonitatem suam, nam nisi ratio boni cognoscatur, voluntas non

54 d. 12-0061 9

d. 12-0061 appetit, quod est signum voluntatem ferri in rationem boni, tamquam in \*

55 d. 12-0069 2

d. 12-0069 rationem boni, et utrumque cognoscitur ab intellectu sub propria ratione; et

56 d. 12-0328 9

d. 12-0328 cuncta adversa perferamus [...]. Sed quod erat regis boni et veri \*

57 d. 12-0392 1

d. 12-0392 boni et aliquam rationem mali; et ita voluntas potest illud amare et

58 d. 12-0400 3

d. 12-0400 reperit rationem boni; et non amare, in quantum habet rationem mali;

59 d. 12-0402 2

d. 12-0402 rationem boni et mali].

60 d. 12-0410 4

d. 12-0410 mali vel minus boni invenit.

61 d. 12-0449 4

d. 12-0449 invenire necessariam rationem boni, ad odium vero necesse est \*

62 d. 12-0455 9

d. 12-0455 nam, ut ex dictis probatur, intellectus apprehendit rationem boni et

63 d. 12-0486 8

d. 12-0486 Secundum vero

64 d. 12-0491 3

d. 12-0491 necessariam rationem boni, neque quoad specificationem, quia \*

65 d. 12-0504 3

d. 12-0504 necessaria ratio boni; in aliis autem actibus omnibus voluntas est libera

66 d. 12-0606 2

d. 12-0606 rationem boni; prima autem et potissima perfectio rei videtur eius \*

67 d. 12-0729 5

d. 12-0729 existentiam ipsam et rationem boni; tamen haec eadem perfectiori quoddam

68 d. 12-0849 2

d. 12-0849 sumi boni, quod melius assequitur contemplatione quam \*

## **BONIS**

1 d. 10-0167 9

d. 10-0167 essentia, quatenus se ipsam amat et in propriis bonis gaudet, ex quo

## **BONITAS**

1 d. 11-0665 1

d. 11-0665 bonitas in obiecto, moveri potest ad appetendam illam, praecipue si ex

2 d. 12-0436 1

d. 12-0436 bonitas vel malitia, ita voluntas illam amare potest prout eius bonitas

3 d. 12-0436 11

d. 12-0436 bonitas vel malitia, ita voluntas illam amare potest prout eius bonitas

4 d. 12-0500 6

d. 12-0500 tantum una, et ideo una bonitas potest esse admixta aliis rationibus

5 d. 12-0607 1

d. 12-0607 bonitas.

6 d. 12-0689 5

d. 12-0689 rationi conformatur, nam tota bonitas et malitia moralis sumitur ex \*

7 d. 12-0835 5

d. 12-0835 principium merendi. Et licet bonitas moralis consummetur in

8 d. 12-0837 8

d. 12-0837 ratio. Et ideo prius et perfectius moralis bonitas oritur ab intellectu.

## **BONITATE**

1 d. 10-0221 7

d. 10-0221 res habet de appetibilitate quantum de bonitate. Unde principia

## **BONITATEM**

1 d. 9-2706 4

d. 9-2706 agibile simpliciter, dirigendo bonitatem et rectitudinem simpliciter

2 d. 10-0330 8

d. 10-0330 parens vel quia homo, in quo respicio bonitatem meae naturae. Quod

3 d. 11-0477 10

d. 11-0477 defensionem boni concupiti, quia tamen in tali bono praeter bonitatem est

4 d. 12-0060 1

d. 12-0060 bonitatem suam, nam nisi ratio boni cognoscatur, voluntas non

5 d. 12-0444 2

d. 12-0444 propter bonitatem quam habet, et non amare, quia non censet illud

## **BONITATIS**

1 d. 9-2881 9

d. 9-2881 mensurando per illas actiones nostras, ut si consideratione bonitatis

2 d. 11-0525 10

d. 11-0525 ideo ratio difficultatis potest recedere ab illo, quamvis ratione bonitatis

3 d. 12-0499 7

d. 12-0499 veritatem, excludit omnem falsitatem; at vero bonitatis ratio non est

## BONO

1 d. 10-0155 7

d. 10-0155 nam appetere indigentis est et carentis bono quod appetit. Unde \*

2 d. 10-0161 6

d. 10-0161 significare desiderium quod est debitum bono non habito; et huiusmodi

3 d. 10-0182 9

d. 10-0182 malum; ergo non bonum, sed aliquid abstrahens a bono et malo est

4 d. 10-0259 2

d. 10-0259 contrariatur bono, unde ille actus est quasi per accidens consecutus, ideo

5 d. 11-0258 2

d. 11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E

6 d. 11-0258 10

d. 11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E

7 d. 11-0301 5

d. 11-0301 tantum, scilicet quoniam contrariatur bono ad quod ipsa directe tendit.

8 d. 11-0302 11

d. 11-0302 Eadem est ergo potentia quae sicut proprio et formali actu bono

9 d. 11-0477 8

d. 11-0477 defensionem boni concupiti, quia tamen in tali bono praeter bonitatem est

10 d. 11-0496 6

d. 11-0496 corresponditur alius similis in obiecto bono, nam si quis esset in

11 d. 11-0497 2

d. 11-0497 obiecto bono, maxime desiderium appetitus remunerandi benefactorem, et

12 d. 12-0036 5

d. 12-0036 voluntatis, quoniam ens universaliter bono est, nam etiam malum \*

13 d. 12-0044 5

d. 12-0044 est in quantum fundatur in bono.

14 d. 12-0398 5

d. 12-0398 hoc quod proposito obiecto bono, potest illud amare et non amare; sed

15 d. 12-0443 2

d. 12-0443 quocumque bono particulari sibi proposito, potest illud amare,

16 d. 12-0484 8

d. 12-0484 Primum probatur, quia in beatitudine vel in bono in

## **BONORUM**

1 d. 10-0291 3

d. 10-0291 possessionem scilicet bonorum et carentiam miseriae. Et quia hac miseria

2 d. 12-0263 4

d. 12-0263 deos: alium principium bonorum, alium malorum, ita ponebant in \*

3 d. 14-0182 10

d. 14-0182 esse in illo loco deputato a Deo ad praemium bonorum vel ad poenam

4 d. 14-1368 9

d. 14-1368 compositi et quod sit aliqua retributio malorum et bonorum, non tantum

## **BONUM**

1 d. 9-0058 6

d. 9-0058 cognoscit illa, et deinde iudicat bonum vel malum fugiendum vel

2 d. 9-0247 6

d. 9-0247 ut cognoscibile est, voluntas in quantum bonum et appetibile; et ita

3 d. 9-2417 1

d. 9-2417 bonum quod in operatione reperitur.

4 d. 9-2538 6

d. 9-2538 malum esse odibile et omne bonum diligibile. Unde ab aliquibus \*

5 d. 9-2679 7

d. 9-2679 Prima rectitudo operationis est rectitudo ad bonum simpliciter,

6 d. 9-2680 3

d. 9-2680 quia est bonum hominis, ut homo est. Secunda rectitudo est ad

7 d. 9-2681 1

d. 9-2681 bonum secundum quid, quia est bonum hominis, non ut homo est, sed

8 d. 9-2681 6

d. 9-2681 bonum secundum quid, quia est bonum hominis, non ut homo est, sed

9 d. 10-0033 7

d. 10-0033 scilicet: unum immobile, et hoc est bonum quod sub actione cadit;

10 d. 10-0066 9

d. 10-0066 propensio quam quaecumque res habet in suum proprium bonum.

11 d. 10-0098 6

d. 10-0098 sequatur et ordinetur ad consequendum bonum et fugiendum malum \*

12 d. 10-0101 11

d. 10-0101 res ipsa, ut inclinata, per se primo tantum ordinatur ad bonum

13 d. 10-0103 6

d. 10-0103 elicitus est specialis potentia respiciens bonum totius et singularium

14 d. 10-0162 9

d. 10-0162 appetitus non est in Deo, quantum ad proprium bonum praecipue.

15 d. 10-0165 9

d. 10-0165 modo, sed ut significat virtutem amandi vitaliter aliquod bonum; et

16 d. 10-0178 7

d. 10-0178 Utrum obiectum appetibile debeat necessario esse bonum aliquod.

17 d. 10-0181 9

d. 10-0181 actus; sed appetitus non tantum elicit actus circa bonum, sed etiam circa

18 d. 10-0182 4

d. 10-0182 malum; ergo non bonum, sed aliquid abstrahens a bono et malo est

19 d. 10-0192 7

d. 10-0192 2 arguitur. Nam appetitus potest respicere bonum sibi \*

20 d. 10-0197 11

d. 10-0197 vero in non esse nulla potest esse ratio boni, quia bonum supponit

21 d. 10-0205 10

d. 10-0205 probari a theologis quod voluntas non potest velle nisi bonum; et in 2, d 6,

22 d. 10-0210 3

d. 10-0210 appetitus est bonum, vel aliqua ratio boni.

23 d. 10-0214 1

d. 10-0214 bonum, unicuique autem proprium". Seneca, 4 De beneficiis, cap 17, ait

24 d. 10-0220 4

d. 10-0220 morali philosophia, nam bonum et appetibile unum sunt, et tantum

25 d. 10-0222 4

d. 10-0222 practica sunt: "Omne bonum esse prosequendum et malum fugiendum".

26 d. 10-0230 3

d. 10-0230 feruntur in bonum.

27 d. 10-0235 7

d. 10-0235 potest esse ad malum, sed ad bonum sub ratione boni. De voluntate

28 d. 10-0237 3

d. 10-0237 universali ad bonum et quando fertur ad malum est quia applicat

29 d. 10-0243 6

d. 10-0243 opera eorum operantur propter aliquod bonum.

30 d. 10-0253 6

d. 10-0253 simpliciter adaequatum obiectum appetitus esse bonum, quoniam \*

31 d. 10-0256 1

d. 10-0256 bonum et aliter circa malum. Circa bonum enim inclinatur appetendo et

32 d. 10-0256 7

d. 10-0256 bonum et aliter circa malum. Circa bonum enim inclinatur appetendo et

33 d. 10-0261 1

d. 10-0261 bonum.

34 d. 10-0263 6

d. 10-0263 potentiam appetitivam habere pro obiecto bonum sub absoluta ratione

35 d. 10-0271 9

d. 10-0271 vult malum iniustus, quia in illo actu reperitur bonum iustitiae. Et

36 d. 10-0302 6

d. 10-0302 voluntatem non posse respicere aliquod bonum nisi quia in illo invenit \*

37 d. 10-0311 4

d. 10-0311 Quaeres tamen utrum bonum appetibile debeat necessario

38 d. 10-0312 2

d. 10-0312 esse bonum appetentis. Ait enim Aristoteles quod bonum semper est

39 d. 10-0312 8

d. 10-0312 esse bonum appetentis. Ait enim Aristoteles quod bonum semper est

40 d. 10-0316 5

d. 10-0316 aliquid quod non respiciat bonum proprium, vel illud includat aliquo

41 d. 10-0320 9

d. 10-0320 Et ratione explicatur, nam quod appetitur vel est bonum \*

42 d. 10-0322 1

d. 10-0322 bonum nemo appetit, nisi vel quia in actu appetendi invenit aliquam \*

43 d. 10-0323 10

d. 10-0323 rationem boni proprii, vel certe quia ille, cui tale bonum appeto, aliquo

44 d. 10-0325 7

d. 10-0325 creator; si creator in tantum illi bonum volo, in quantum est Deus ipse \*

45 d. 10-0326 2

d. 10-0326 universale bonum omnium rerum, et bonum ipsius est bonum meum et

46 d. 10-0326 6

d. 10-0326 universale bonum omnium rerum, et bonum ipsius est bonum meum et

47 d. 10-0326 9

d. 10-0326 universale bonum omnium rerum, et bonum ipsius est bonum meum et

48 d. 10-0328 6

d. 10-0328 quia in ipso Deo includitur bonum ipsius amantis tamquam in fonte et \*

49 d. 10-0329 8

d. 10-0329 origine; si vero est creatura, appeto illi bonum vel quia amicus vel quia

50 d. 10-0331 8

d. 10-0331 si non sit res rationalis, volo illi bonum vel quia ad me attinet vel quia

51 d. 10-0334 1

d. 10-0334 bonum alterius mihi similis apprehendatur ut bonum meum. Et in

52 d. 10-0334 7

d. 10-0334 bonum alterius mihi similis apprehendatur ut bonum meum. Et in

53 d. 10-0335 13

d. 10-0335 eadem quaestione, a 1 et q 26, ait in tantum esse aliquid bonum et

54 d. 10-0336 6

d. 10-0336 appetibile, in quantum est proportionatum bonum amantis. Et ratio

55 d. 10-0338 7

d. 10-0338 appetibilis ab isto includit quod sit bonum istius, nam appetitus est

56 d. 10-0405 10

d. 10-0405 obiectum; potentia autem appetitiva de se est inclinata ad bonum, et ideo de

57 d. 11-0022 4

d. 11-0022 cuius obiectum est bonum concupiscibile seu delectabile. Ad

58 d. 11-0024 8

d. 11-0024 cap 16, dicitur ira, cuius obiectum ponitur bonum sensibile

59 d. 11-0025 8

d. 11-0025 arduum, nam ista potentia non fertur in bonum propter delectationem

60 d. 11-0027 1

d. 11-0027 bonum quatenus arduum est et defendendum a contrariis.

61 d. 11-0049 5

d. 11-0049 ordinatam ad apprehendendum omne bonum quod per sensum \*

62 d. 11-0050 8

d. 11-0050 apprehenditur illamque habere actus quibus prosequitur illud bonum, et ut

63 d. 11-0057 5

d. 11-0057 amat et prosequitur omne bonum sensibile. Antecedens autem \*

64 d. 11-0081 8

d. 11-0081 eiusdem boni; ergo eadem est potentia appetens bonum et appetens tollere

65 d. 11-0086 6

d. 11-0086 perfecta, nam tota ordinatur ad bonum concupiscibilem, scilicet ad \*

66 d. 11-0121 6

d. 11-0121 nam concupiscibili assignatur pro obiecto bonum delectabile, quod

67 d. 11-0150 3

d. 11-0150 irascibilis esse bonum arduum. Interrogo enim: Illa particula

68 d. 11-0151 3

d. 11-0151 “arduum” quodnam bonum contrahit? Non enim contrahit bonum in

69 d. 11-0151 8

d. 11-0151 “arduum” quodnam bonum contrahit? Non enim contrahit bonum in

70 d. 11-0154 2

d. 11-0154 contrahit bonum delectabile, nam haec ratio est ratio boni maxime

71 d. 11-0155 3

d. 11-0155 sensibilis; ergo bonum delectabile arduum erit obiectum irascibilis.

72 d. 11-0156 7

d. 11-0156 Consequens autem est falsum, nam omne bonum delectabile sensui, sive magnum

73 d. 11-0160 6

d. 11-0160 potentia quae fertur in delectabile bonum, sive arduum sit sive non.

74 d. 11-0162 5

d. 11-0162 adaequatum nostri appetitus esse bonum sensibile, id est, omne quod est

75 d. 11-0163 1

d. 11-0163 bonum sensitivae animae et ut tale apprehendi potest per sensum.

76 d. 11-0175 1

d. 11-0175 bonum sensibile, quodcumque illud sit, esse obiectum adaequatum

77 d. 11-0181 4

d. 11-0181 utraque versetur circa bonum sensibile, tamen concupiscibilis respicit

78 d. 11-0184 8

d. 11-0184 versatur circa media quibus defendendum est tale bonum, sive \*

79 d. 11-0187 5

d. 11-0187 dicentium irascibilem versari circa bonum arduum, quia respicit illud sub

80 d. 11-0245 1

d. 11-0245 bonum et consequenter circa malum. Circa bonum prosequendo illud,

81 d. 11-0245 7

d. 11-0245 bonum et consequenter circa malum. Circa bonum prosequendo illud,

82 d. 11-0246 5

d. 11-0246 circa malum, fugiendo. Unde bonum et malum sunt obiecta istorum

83 d. 11-0256 10

d. 11-0256 Ex his ergo patet sufficientia istorum actuum, nam circa bonum,

84 d. 11-0264 3

d. 11-0264 versantur circa bonum, est notandum quod amor non est aliud quam

85 d. 11-0284 4

d. 11-0284 nam versatur circa bonum cognitum, et ex huiusmodi cognitione \*

86 d. 11-0288 7

d. 11-0288 cum pondere tantum naturali ferantur ad bonum suum, eodem fere

87 d. 11-0290 5

d. 11-0290 pondus quo tendant in bonum et aliud quo recedant a malo. At vero

88 d. 11-0293 10

d. 11-0293 et ab illa fugiunt, ideo sicut diversis actibus cognoscunt bonum suum

89 d. 11-0296 1

d. 11-0296 bonum et virtualiter fugiunt malum, sed habent distinctos actus

90 d. 11-0298 2

d. 11-0298 appetens bonum et fugiens malum sit diversa, ut quidam putarunt, quos

91 d. 11-0478 9

d. 11-0478 difficultas, quae ex resistantia contrarii oritur, ideo, licet bonum

92 d. 11-0489 7

d. 11-0489 vel mali ardui possibilis, nam quando bonum apprehenditur ita \*

93 d. 11-0521 7

d. 11-0521 Et ratio est, quia concupiscibilis respicit bonum et malum \*

94 d. 11-0522 4

d. 11-0522 absolute, et ad bonum tantum ferri potest et a malo recedere. Et ideo in

95 d. 11-0524 6

d. 11-0524 obiectum. At vero irascibilis respicit bonum coniunctum arduitati, et

96 d. 12-0022 3

d. 12-0022 voluntatis est bonum in communi.

97 d. 12-0026 6

d. 12-0026 particularis boni, quia nullum est bonum ad quod voluntas ferri non possit,

98 d. 12-0030 7

d. 12-0030 ergo habet universalissimum obiectum, quod est bonum in communi.

99 d. 12-0033 4

d. 12-0033 intellectus potest omne bonum apprehendere; ergo, etc. Quomodo ergo \*

100 d. 12-0035 9

d. 12-0035 2 Sed arguit Scotus quod ens, etiam non bonum, sit obiectum

101 d. 12-0040 7

d. 12-0040 habere universalissimum obiectum; huiusmodi autem est bonum, ut patet

102 d. 12-0042 4

d. 12-0042 2 dicitur quod bonum est ita universale ac ens, nam est passio

103 d. 12-0046 2

d. 12-0046 ad bonum; sed obiectum intellectus non assignatur verum, sed ens;

104 d. 12-0047 4

d. 12-0047 ergo nec voluntatis bonum.

105 d. 12-0073 3

d. 12-0073 vel prout bonum absolute, vel prout habendum, vel prout iam

106 d. 12-0101 3

d. 12-0101 respiciat universale bonum, necesse est quod habeat efficaciam movendi

107 d. 12-0219 6

d. 12-0219 voluntas terminatur ad unum, scilicet bonum; ergo.

108 d. 12-0264 8

d. 12-0264 nobis duas animas: alteram quae necessitaret ad bonum, aliam ad

109 d. 12-0404 1

d. 12-0404 bonum, in cuius amore nullam rationem mali invenerit, non possit \*

110 d. 12-0412 7

d. 12-0412 intra latitudinem obiecti sui, quod est bonum.

111 d. 12-0415 7

d. 12-0415 necessario assentitur vero, ita voluntas amat bonum, cui nullum

112 d. 12-0416 10

d. 12-0416 malum est communicatum; et sicut voluntas potest non amare bonum,

113 d. 12-0458 2

d. 12-0458 unumquodque bonum cognitum ea ratione et modo quo diligibile est

114 d. 12-0482 3

d. 12-0482 specificationem ad bonum et beatitudinem in communi, non tamen quoad \*

115 d. 12-0489 2

d. 12-0489 nullum bonum in particulari necessitatur voluntas in hac vita, neque

116 d. 12-0492 3

d. 12-0492 nullum est bonum in hac vita quod non sit malis et difficultatibus \*

117 d. 12-0498 1

d. 12-0498 bonum. Id est, quia ratio veritatis est unica tantum, unde si res habet

118 d. 12-0608 3

d. 12-0608 Confirmatur, nam bonum dicit ordinem ad existentiam;

119 d. 12-0631 1

d. 12-0631 bonum vel malum. Neque enim scientia facit hominem bonum vel \*

120 d. 12-0631 9

d. 12-0631 bonum vel malum. Neque enim scientia facit hominem bonum vel \*

121 d. 12-0714 7

d. 12-0714 principaliter ordinatur, sed tantum ad quaerendum bonum; at vero potentia \*

122 d. 12-0834 6

d. 12-0834 beatus et voluntas reddit hominem bonum dispositive in via, quia est

123 d. 12-0844 2

d. 12-0844 delectabile bonum.

124 d. 14-0971 3

d. 14-0971 vel propter bonum hominum hic manentium ut iuventur ab aliis

125 d. 14-1300 3

d. 14-1300 attendit ad bonum compositi; quod si hinc aliquod detrimentum

126 d. 14-1413 1

d. 14-1413 bonum partis, sed bonum totius; sat ergo esset quod anima perficeret

127 d. 14-1413 4

d. 14-1413 bonum partis, sed bonum totius; sat ergo esset quod anima perficeret

128 d. 14-1435 1

d. 14-1435 bonum et in ea re magis perdere quam acquirere, quia licet acquireret

129 d. 14-1444 8

d. 14-1444 Item, quia vel anima hoc appeteret propter bonum suum vel

## **BONUS**

1 d. 9-2603 4

d. 9-2603 actus intellectus est bonus vel malus. Et hoc modo actus intellectus est

2 d. 10-0234 11

d. 10-0234 naturali, quae cum sit data ab auctore naturae, qui summe bonus est, non

3 d. 11-0639 7

d. 11-0639 sensitivo esset libertas, actus illius esset bonus vel malus, seclusa \*

## **BRACHIUM**

1 d. 13-0061 9

d. 13-0061 movetur nitatur quiescenti, ut si manus movetur, quiescit brachium, et

2 d. 13-0062 2

d. 13-0062 si brachium, humerus, etc. Ad hoc etiam requiruntur nervi, tendones

## **BREVITER**

1 d. 9-0082 5

d. 9-0082 ordo doctrinae, et ideo breviter examinabitur.

2 d. 9-2062 5

d. 9-2062 perfecte cognoscitur, de utraque breviter dicemus. Est ergo in parte \*

3 d. 10-0010 9

d. 10-0010 2 Et ideo reliquam doctrinam ab illo traditam breviter

4 d. 10-0287 7

d. 10-0287 quaestio non est huius loci, dico breviter partem affirmativam esse \*

5 d. 11-0325 4

d. 11-0325 6 Dicendum tamen breviter quod in dolore duo sunt, scilicet \*

6 d. 11-0399 9

d. 11-0399 duplicem effectum, scilicet risus et fletus, quos hic breviter explicare \*

7 d. 11-0463 5

d. 11-0463 11 De fletu sciendum breviter opponi risui, et ex contraria causa

8 d. 11-0474 7

d. 11-0474 12 Post actus concupiscibilis dicendum est breviter de actibus \*

9 d. 11-0476 4

d. 11-0476 Quorum ratio sic breviter intelligitur: Irascibilis versatur circa \*

10 d. 12-0006 5

d. 12-0006 maneat haec nobilissima potentia, breviter de illa aliqua dicemus, quae

11 d. 12-0155 10

d. 12-0155 elicitive. An vero concurrat imperative, alia quaestio est. Et breviter iudico

12 d. 12-0214 8

d. 12-0214 Tamen ab his omnibus supersedendo, quaestio haec breviter a

13 d. 12-0475 7

d. 12-0475 plures quaestiones theologicae tractentur. Et ideo breviter dicitur quod

14 d. 12-0555 4

d. 12-0555 omnia. Dico tamen breviter quod caelum habet influentiam circa corpus

15 d. 12-0572 1

d. 12-0572 breviter dicendum quod appetitus et voluntas sunt duae potentiae

16 d. 13-0228 2

d. 13-0228 Dico breviter quod haec virtus immediate sequitur ex sensitiva,

## **BRUTA**

1 d. 12-0394 6

d. 12-0394 a 1, ubi dicit quod bruta non habent libertatem, quia non agunt

2 d. 12-0847 2

d. 12-0847 nam bruta concupiscentia potius quam eruditione ducuntur; in

## **BRUTIS**

1 d. 8-0087 3

d. 8-0087 nobis et brutis communis est, et ideo sensui alicui tribuenda. Illa ergo

2 d. 8-0324 6

d. 8-0324 sensus interiores quam ponuntur in brutis perfectis, quia in illis \*

3 d. 10-0130 4

d. 10-0130 quorum primus in brutis, secundus in angelis, uterque simul in

4 d. 13-0268 6

d. 13-0268 Et ratione probatur, nam in brutis appetitus sensitivus est

## **BRUTO**

1 d. 12-0334 4

d. 12-0334 differt homo a bruto et cordatus ab insano.

2 d. 12-0341 10

d. 12-0341 sunt utilia, nam semper homo operaretur necessario, ut si bruto

## **BRUTORUM**

1 d. 9-0188 1

d. 9-0188 brutorum, et est Alberti, 1 De Anima, cap penultimo, quam sequitur

2 d. 9-0220 7

d. 9-0220 Sed argues quod sensum hominum et brutorum differunt

3 d. 9-0223 1

d. 9-0223 brutorum quod iam id supra confessi sumus.

4 d. 9-0235 9

d. 9-0235 sensum saltem hominis, differre specie ab omnibus sensibus brutorum,

5 d. 11-0607 3

d. 11-0607 ignobiliorem appetitu brutorum, quia hic nulli subiacet, noster autem sic. \*

## **BRUTUM**

1 d. 8-0188 4

d. 8-0188 obiectorum. Cognoscit enim brutum rem sub ratione convenientis vel \*

2 d. 8-0589 4

d. 8-0589 laesus fuit; et brutum cognoscit locum in quem solet recipi.

## **MAYÚSCULAS**

### **BASILIUS**

1 d. 9-2959 5

d. 9-2959 lumen nostri intellectus; D Basilius esse “naturale iudicarium”;

2 d. 11-0645 9

d. 11-0645 Chrysostomus, homil 2 Imperfecti; homil 13 ad Romanos; Basilius, In

## **BEATAE**

1 d. 14-1004 7

d. 14-1004 limbo nihil cognoscunt de hac vita. Beatae vero multa. Vide

## **BEATITUDO**

1 d. 10-0290 4

d. 10-0290 partem beatitudinis habendam. Beatitudo enim duo includit:

## **BENE**

1 d. 12-0011 3

d. 12-0011 constare possunt. Bene autem colligi potest in hac materia non esse \*

## **BERNARDUS**

1 d. 12-0177 4

d. 12-0177 1 Canoniarum, et Bernardus, in Serm 1 Pentecostes.

2 d. 12-0281 4

d. 12-0281 libero arbitrio]; d Bernardus; Anselmus; Origenes; Tertullianus,

## **BOETIUM**

1 d. 9-1865 1

d. 9-1865 Boetium De Trinitate, q 4; 2 Metaphysicae, lect 1.

## **BONAVENTURA**

1 d. 9-1944 6

d. 9-1944 et angelorum minime. Et D Bonaventura asseruit quod in

2 d. 11-0648 9

d. 11-0648 Origenes, homil 20 in Numeros; D Thomas, supra; Bonaventura,

## **BONUM**

1 d. 10-0526 2

d. 10-0526 obiecti. Bonum enim est quod movet appetitum, tamen debet illi

2 d. 11-0252 12

d. 11-0252 iam non esse et ideo ut sic non habet rationem mali. Bonum ergo et

## **BRACHARENSI**

1 d. 12-0261 1

d. 12-0261 Bracharensi, cap 9.

## **BREVITER**

1 d. 8-0018 4

d. 8-0018 indiget haec materia. Breviter tamen de ea dicitur, quoniam pauciora

2 d. 12-0521 15

d. 12-0521 quae videri possunt 1 p, qq 19, 22 et 23; et 1.2, q 109. Breviter tamen

3 d. 12-0580 10

d. 12-0580 q 89, a 1; 1.2, q 6, a 4. Breviter dicitur, quia res theologica est